

AL GEZIEN

STAN schetst trefzeker

Niet repeteren, en toch een stuk afleveren dat er staat. Het is een truc dat het Antwerpse gezelschap STAN feilloos beheerst. In *De Kersentuin* maken vijf ervaren en vijf jonge acteurs het mooie weer. Het Russische platteland, het jaar 1900. De kersenvoemen op het landgoed van een beroemde grootgrondbezitter dreigen plaats te moeten ruimen voor zomerhuizen. Een familie van gevallen rijkdom en haar verwende kroost hebben zich in de villa verzameld. Tegelijk lopen ambitieuze boeren en gewiekste bedienden hen er voor de voeten.

Aanvankelijk lijkt STAN het stuk van Tjechov eerder te schetsen dan duidelijk uit te tekenen. Geen weelderig decor, maar een allegaartje van meubels die de acteurs zelf aan- en verslepen. Geen stijfdeftige kostuums, maar vrijetijdsdiedij die zo uit de kast lijkt geplukt. Tel daarbij nog scènes die niet keurig afgebakend zijn, maar in elkaar overvloeien. Waarom je in deze *Kersentuin* dan toch niet verdwaalt? De personages, en hoe ze zich tot elkaar verhouden, werden vooral nauwgezet geanalyseerd. Zo lijkt het uiteindelijk of er echte mensen op de scène staan. Met hun tics en onhebbelijkheden en dialogen die, hoe lichtig ze ook lijken, de waarheid tussen neus en lippen openbaren. STAN mag dan lak hebben aan een regisseur en repetities op de vloer, precies door het stuk samen grondig door te nemen en vorm te geven ontstaat op de planken een levensecht universum. Je zou warempel vergeten dat je in het theater zit.

[10]

• Nog van 2 tot 6/6 in Gentse Minard, 10/6 Stadschouwburg Mechelen en van 11 tot 13/6 Monty Antwerpen. www.stan.be